

6284 SAYILI YASA (EVDEN UZAKLAŞTIRMA) AİLE TEMELİNE YERLEŞTİRİLMİŞ DİNAMİTTİR

Şiddet... Şiddet... Şiddet... 81 yıl önce çocukluğumda yapmamam gereken bir yanlışlıktan dolayı babamdan yediğim tokat, ne de 56 yıl önce evlendiğimde duymadığım “ Şiddet “ kelimesi , şimdilerde herkesin ağzında sakız oldu. Evde şiddet, iş yerinde şiddet, sokakta şiddet, ekranlarda şiddet. Şiddet... Şiddet... Şiddet...

o kadar yaygınlaştı ki kimin kılına dokunsan şiddet!... diye cayırtıyı basıyor. Günümüzde en çok şiddet kelimesini telaffuz edenler, karşı tarafa en çok şiddet uygulayanlar haline geldiler. Mesela evlerde...

O halde nedir şiddet?

Bir kişi veya gruba yönelik; mağdurun bedensel bütünlüğüne, mallarına veya simgesel ve kültürel değerlerine zarar verecek şekildeki her türlü davranıştır. Şiddet biçimlerini ise şöyle sıralayabiliriz?

Psikolojik **şiddet**./ Fiziksel şiddet/ Cinsel **şiddet**./Dijital **şiddet**./Flört şiddeti./ Mobbig şiddet/Israrlı takip şiddeti.

Elbette şiddetin hiç birini arzu etmediğimiz gibi tasvip de etmemiz mümkün değil. Ancak şiddeti önleyelim derken uygulanan yasanın şiddeti daha da azdırdığının farkında mıyız?

Anket sonuçlarına göre son 12 ayda kadınların %11,6'sı psikolojik şiddete, %3,7'si dijital şiddete, %3,1'i ısrarlı takibe, %2,6'sı fiziksel şiddete, %0,9'u cinsel şiddete maruz kaldığı ifade edilmektedir.

Buna göre şiddet türleri arasında birinci sırayı psikolojik şiddet alırken, ikinci sırayı dijital şiddet almaktadır. Psikolojik şiddet dahil şiddetin hiç biri hoş görülemez. Ancak psikolojik şiddet olarak kabul edilen “ TARTIŞMA ve MÜNAKAŞA”nın olmadığı bir ev ben dahil söyleyebilir miyiz? Psikolojik şiddetin dışındaki hiçbir şiddet türü müsamaha ile karşılanacak şiddet türleri değildir. Bu şiddet türleri için bayan kardeşlerimiz 0 toleransla haklı sayılıp, karşı tarafa yasa, sonuna kadar müsamahasız uygulansın, gereği ne ise yapılsın. Ancak yazımın başında da ifade ettiğim gibi “ Psikolojik Şiddet” bahanesi ile erkek eşe parasız, pulsuz, sorgusuz-sualsiz “ uzaklaştırma Cezası “ verilip, kolundan tutularak sokağa bırakılması da şiddetin en ağır değil mi? Bu durum adil bir uygulama mıdır?. Bir önceki yazımda “ uzaklaştırma cezası “ alan kardeşlerimizin yaşadığı sıkıntıları somut örneklerle anlattım. Tekrarına girmek istemiyorum.” Uzaklaştırma” cezaları maalesef son yıllarda boşanmaları artırmıştır. Uzağa gitmeye hiç gerek yok. Arada ne vurdu, ne kırdı gibi fiziki bir şiddet türü olmaksızın, sadece her ailede olabilecek

bir tartışma yüzünden “Psikolojik şiddet” bahanesiyle eşlerinin “Uzaklaştırma cezası” aldıkları iki yeğenim de eşlerinden boşandılar. Her ikisine de rica ettim: dayıları olarak “56 yıllık evliliğimizde bizim bile hala ufak tefek tartışmalarımız olmaktadır. Canım, gülüm diye kurulan yuvaların yaşatılması kolay değildir. İki ayrı fitratın sentezi kolay değildir. Evlilik, sabır gerektiren bir olaydır” diye ne kadar dil döktüysem kar etmedi. Her ikisinden de aldığım cevap: “ **Dayı!... Seni, cici annem hiç evinden, yatağından çocuklarının yanından polisle kovalattı mı? Beni, evimden yatağımdan, çocuğumun yanından cebimde beş parasız polisle sokağa atan bir bayanla aynı sofrada yemek yiyemem, aynı yatağa giremem.**” diyerek her ikisi de soluklarını mahkemede alarak boşandılar, her ikisi de arkalarında boynu bükük çocuklar bıraktılar. Yine geçenlerde Aliağa’da parkta bir bankta otururken tesadüfen tanıştığım orta yaşlı bir bey kardeşimle hoşbeşten sonra boşanmış olduğunu söyleyince üzüldüm ve sebebini sorduğumda, şoför olduğunu bir gece yarısı evine geldiğinde 19 yaşında oğlunun evde olmadığını görünce oğlu gelesiye kadar uyumaz. Gecenin dördünde gelen oğluna, neden bu kadar geç geldiği konusunda azarladığında, hemen eşi araya girer: “ Ben izin verdim delikanlı oğlan ne var bunda” deyince münakaşa eşi arasında başlar . Hemen öbür odaya geçen eşi polise telefon açarak eşinin evden uzaklaştırma cezası aldırır. Bunun üzerine bu kardeşimiz de derhal mahkemenin yolunu tutarak boşanma devası açar ve boşanırlar, Bu tür örnekler toplumda o kadar çoğaldı ki. Devletimiz bir taraftan içinde bulunduğumuz yılı, aile yılı ilan ederken “Uzaklaştırma “ cezası ile de aileler her geçen parçalanmaya devam ediyor. Hemen şunu arz edeyim bu kanun batı erkeğinin karakterine uygun olabilir ama Türk erkeğinin karakterine uygun bir yasa değildir.

Bir evin temelini oluşturan tuğlalar ne ise, aile de milletin milletin temel taşıdır. Her sökülen tuğla evi rizke attığı gibi, her parçalanmış aile de bir millet için risktir. Bu tehlikeyi gören devletimiz bu yılı “ AİLE YILI “ olarak ilan etmiştir. Ne bu perhiz hesabı.

İsterse düşmanımın çocuğu olsun hayatta bana en çok üzüntü veren şey “ BOŞANMA “ kelimesini duymaktır. Neden mi? Görev yaptığım yıllarda okullarda beni en çok üzen, parçalanmış aile çocuklarının psikolojik travmalarına şahit olmamdır. Nasıl kışın yağan yağmurlar sonucu baharın güneşin toprağı yalaması ile topraktan boynunu uzatan bir kır çiçeğinin üzerine bir kaya düşmesi ne ise, parçalanan aile çocuklarının uğradığı psikolojik travma da aynısı. Yazımın konusu itibariyle yaşadığım sayısız örneklerden üç tanesini siz okurlarımla müsaadelerinizle paylaşayayım:

1- Sınıflarda öğrencilerin azami dikkati 20 dakikadır. 20 Dakikadan sonra öğrencilerin dikkatinde bir zayıflama görülür. Benim bir adetim vardı. 20 dakikadan sonra dersin edep ve adabına uygun ya bir fıkra , ya da

öğrencilerin dikkatini çekecek bir hareket yapardım. Gözleri açılıp kapanan bir öğrencinin sırasına yaklaşarak elimle boynunu sıktım. Kulağına sessizce” Aramızda kalsın sınıfın en yakışıklısı sensin” dediğimde çocuğun gözleri fal taşı gibi açıldı. Diğer öğrenciler de ürkek tavşan gibi, ne söylediğimi merakla pür dikkat kesildiler. Ben dersime devam ettim. Zil çalıp öğretmenler odasına giderken sınıftan başka bir öğrenci salonda yolumu keserek” Hocam benim boynumu da sık” dedi. “Neden?” dediğimde, “ Arkadaşımın çok hoşuna gitmiş.” dedi. Ben de bu öğrencinin de boynunu sıkarak “ Sen de okulun en yakışıklısısın” dediğimde, öğrencinin başındaki saçları dahi tiken tiken oldu gözleri yaşardı. Sonra çocuğun dosyasını inceleyip, sınıf öğretmenine çocuğun durumunu sorduğumda babası tarafından arayıp sorulmayan baba hasreti çeken, parçalanmış aile çocuğu olduğunu öğrendim.

2-İzmir’de özel bir okulda çalışırken yine eşinden boşanmış kariyer sahibi bir bey gelerek çocuğu ile görüşmesinde yardım talep etti. Çocuğu babasının yanına çağırdığımda çocuk babasını gördüğünde delilircesine babasına yaptığı hakaretleri buraya yazmaktan imtina ediyorum. Babasının bıraktığı parayı birkaç gün sonra çağırıp verdiğimde: “ Hocam ben o adamın parasına ihtiyacım yok” diyerek almadı, aldıramadım.

3- Almanya’da çalışırken sınıfta anne baba üzerine konuştuktan sonra, baba ile ilgili bir şiiri tesadüfen bir çocuğa okumasını söylediğimde çocuk “ Hocam ben bu şiiri okumam.” “ Neden?” dediğimde: “ Ben babamı sevmiyorum” dedi. Tabii bunun aksine annesinden de nefret eden çocuklara da rastladım. Çünkü çocuk kimin yanında kalıyorsa diğerine karşı hafızasına “nefret” yüklemesi yapılıyor. Bu ve buna benzer olaylar parçalanmış aile çocuklarının yaşadığı psikolojik travmalardır.

Psikolojik şiddet bahanesiyle evden uzaklaştırma cezası, aile bütünlüğünü ve birliğini parçalamak için 6284 nolu yasa, evin içine bırakılmış bir dinamittir. Bu yasa örf, adet, gelenek ve inançlarımıza ve Türk erkeğinin karakterine uygun bir ceza değildir. Nitekim “ Psikolojik Şiddet “ nedeniyle uzaklaştırma cezaları kadın cinayetlerini azaltmamış çoğaltmıştır. Bu yolla boşanan hanımlar sonunda çok pişman oluyorlar. Bu pişmanlıkları seminer sonunda genç genç kızım yaşındaki bayanlardan dinliyorum. Merak edenler bu pişmanlıkları www.kadirkeskin.net adlı sitemden okuyabilirler. Maalesef boşanmalar konusunda anne – babalar da yangına körükle varıyorlar. Sonra da en büyük üzüntüyü yine anne- babalar yaşıyor çocuklarıyla beraber.

Meramımı sanırım anlattım. Tartışma ve münakaşalar hangi ailede olmuyor? Bu cezayı uygulayan yetkililerin evinde de aynı sıkıntıların yaşanmadıkları söylenebilir mi? Karı – koca her ikisi de dinlenmeden Psikolojik Şiddet nedeniyle sadece erkeğe uygulanan “ UZAKLAŞTIRMA

CEZASI “ uygulandığı sürece, evlerdeki yangına su ile değil, benzinle yaklaşmış oluruz. www.kadirkeskin.net

Not: 1-Resimler, Manisa Çocuk evlerinde kalan ve okullara devam eden öğrenciler.

2- Başarı dizi kanamış sıkı aile çocuklarını severmiş. Beni başarının sevdiği bu güzel çocuklarla buluşturan Çocuk Evleri Müdürü sayın Engin Canyıldırım beyle , Müd. Yard. Sayın İbrahim Tahtalı bey kardeşime çok teşekkür ederim.